	arvostelija
Vanaannimiaan aavallukaat öl	kuldissaas mankintunniatukaaga
Tuomo Salmenkivi	lykkäässä merkintunnistuksessa
Helsinki 6.3.2018	
HELSINGIN YLIOPISTO	

Tietojenkäsittelytieteen osasto

hyväksymispäivä

arvosana

${\tt HELSINGIN\ YLIOPISTO-HELSINGFORS\ UNIVERSITET-UNIVERSITY\ OF\ HELSINKI}$

Tiedekunta — Fakultet — Faculty		Laitos — Institution —	- Department			
Matemaattis-luonnontieteellinen tiedekunta Tietojenkäsittel		tieteen osasto				
Tekijä — Författare — Author Tuomo Salmenkivi						
Työn nimi — Arbetets titel — Title						
Koneoppimisen sovellukset älykkäässä merkintunnistuksessa						
Oppiaine — Läroämne — Subject Tietojenkäsittelytiede						
Työn laji — Arbetets art — Level	Aika — Datum — Mo 6.3.2018	nth and year	Sivumäärä — Sidoantal — Number of pages 5 sivua + 0 liitesivua			
Tiivistelmä — Referat — Abstract	I					
Todo abstract						
ACM Computing Classification Sy General and reference → Docume Applied computing → Document Text editing	nt types \rightarrow Surve		ightarrow Document management $ ightarrow$			
Avainsanat — Nyckelord — Keywords						
merkintunnistus, koneoppiminen Säilytyspaikka — Förvaringsställe — Where deposited						
Muita tietoja — övriga uppgifter — Addition.						

Sisältö

1	Joh	danto		1			
2	Mei	rkintui	nnistus yleisesti	2			
	2.1 Merkintunnistuksen pääpiirteet			2			
		2.1.1	Tiedoston siirtäminen koneelle	2			
		2.1.2	Tiedoston esiprosessointi	2			
		2.1.3	Hahmotunnistus	3			
		2.1.4	Ominaisuuksien tunnistaminen	3			
		2.1.5	Classification	3			
	2.2	Sanan	tunnistus	3			
		2.2.1	Sanantunnistus 1	3			
		2.2.2	Sanantunnistus 2	3			
	2.3	Merki	ntunnistuksen historiaa	4			
3	Älykäs merkin- ja sanantunnistus 4						
	3.1	Älykäs	s merkintunnistus	4			
	3.2	Älykä	s sanantunnistus	4			
4	Koneoppimisen sovelluksia merkintunnistuksessa						
	4.1	Sovell	us 1	4			
	4.2	Sovell	us 2	4			
	4.3	Sovell	us 3	5			

1 Johdanto

Optista merkintunnistusta (OCR) käytetään muuttamaan skannattujen ja tyypillisesti konekirjoitettujen dokumenttien sisältö tietokoneen luettavaan ASCII merkistöön. Tämä mahdollistaa tekstin muokkaamisen, lukemisen ja säilömisen huomattavasti aiempaa tehokkaammalla tavalla.

Hyvin suuri osa arkipäiväisesti informaatiosta ei kuitenkaan ilmene dokumenteissa vaan esimerkiksi liikkeiden julkisivuissa tai tiekylteissä. Useat tavallisimmat OCR-ratkaisut eivät toimi tällaisissa luonnollisissa tilanteissa kovinkaan hyvin, sillä tyypillisesti nämä ratkaisut vaativat toimiakseen mustavalkoisen, tasaisen, linjoihin perustuvan ympäristön.

Vaihtoehtoisia ratkaisuja perinteisemmille merkintunnistusratkaisulle on viime aikoina pyritty etsimään koneoppimisen kautta. Tyypillisesti tällaisissa ratkaisuissa on käytössä neuroverkkoja, joka automaattisesti päivittää tietokantaansa uusilla lisäyksillä dataa ja käyttää niitä arvioimaan merkkien arvoja. Keskityn tässä tutkielmassa käsittelemään aluksi optisen tekstintunnistuksen käyttöä ja ongelmia yleisellä tasolla. Seuraavissa kappaleissa käsittelen optisen merkkitunnistuksen sovelluksia koneoppimisessa.

2 Merkintunnistus yleisesti

2.1 Merkintunnistuksen pääpiirteet

Merkintunnistuken tarkoituksena on siirtää dataa tietokoneen ulkopuolisesta maailmasta muotoon, jossa sitä voidaan tutkia, editoida ja säilöä tehokkaasti. Esimerkiksi hakusanojen käyttö tiedon etsimisessä suuresta määrästä dataa jota tietokone ei osaa käsitellä on ilman merkintunnistusta mahdotonta.

2.1.1 Tiedoston siirtäminen koneelle

Ensimmäinen vaihe tekstin saamisessa tietokoneen käsiteltävään ASCII-merkistömuotoon on dokumentin siirtäminen tietokoneen muistiin. Nykyään digitaalisilla kameroilla kuvatiedosto saadaan kuvanottohetkellä automaattisesti digitaaliseen muotoon ja se voidaan myöhemmin ladata helposti kovalevylle tai flash-muistiin, mutta merkintunnistuksen alkuaikoina pakollinen ensimmäinen vaihe oli dokumentin skannaaminen. Ennen yleiskäytössä olevan skannerin yleistymistä, merkintunnistusta kehittävien tahojen ongelmana oli skannerilaitteiden kehitys, mutta yleisskannerien yleistyttyä ei tämä ollut enää suuri ongelma.

Ensimmäisen vaiheen jälkeen koneella on nyt käytössään digitaalisessa muodossa oleva kuvatiedosto. Kuvatiedosto ei vielä itsessään sisällä mitään tietoa merkeistä tai kuvassa olevasta kirjoituksesta vaan pelkästään pikseleistä, niiden väreistä ja sijainneista suhteessa kuvaan. Mikäli teksti on kirjoitus- tai tietokoneella ja samalla fontilla kirjoitettua on tässä vaiheessa tekstin tunnistaminen nykyteknologialla kohtalaisen helppoa. Vaikeudet alkavat siinä vaiheessa kun haluamme tutkia käsinkirjoitettua tai poikkeuksellisessa ympäristössä olevaa tekstiä. Ulkomaailmasta otetussa valokuvassa on niin paljon häiriötekijöitä, että tekstin löytäminen on vaikeaa ja käsinkirjoitetussa tekstissä merkkien tarkkuus suhteessa vertailuarvoihin heittää niin paljon, että tekstin tulkitseminen on haastavaa.

2.1.2 Tiedoston esiprosessointi

Nykyisissä merkintunnistusjärjestelmissä on usein erilaisia esiprosessointivaiheita, joiden tarkoituksena on parantaa merkintunnistuksen tarkkuutta. Tällaisia prosesseja ovat esimerkiksi skannatun dokumentin suoruuden korjaaminen, kuvassa esiintyvän metelin poistaminen tai kuvasuuhteen ja skaalan normalisointi. Myös eräs tyypillinen vaihe merkintunnistuksessa on kuvan siirtäminen harmaaväriskaalatai värikuvasta mustavalkoiseksi, jolloin voidaan simppelisti erottaa valkoinen tausta mustasta tekstistä. Tällöin ohjelmiston tarvitsee analysoida pelkästään mustaa osaa. Kuvan muuttaminen binäärikuvaksi, jossa on siis vain kaksi väriä, onkin usein välttämätön vaihe merkintunnistusjärjestelmissä, sillä suuri osa kaupallisista merkintunnistusjärjestelmistä toimii vain binäärikuvilla.

Eräs esiprosessoinnin toimi on tekstin jakaminen alueisiin. Tällä tarkoitetaan ek-

splisiittistä tekstin jakamista esimerkiksi kappaleisiin tai lainauksiin. Tämän avulla erilaisia osia tekstistä voidaan analysoida tehokkaammin, sillä alueilla saatetaan tietää olevan tietynlaisia ominaisuuksia, jotka vaikeuttaisivat muuten merkkien tai sanojen tunnistusta alueen sisällä.

2.1.3 Hahmotunnistus

Seuraava vaihe vaihtelee riippuen merkintunnistusjärjestelmän implementaatiosta. Kun tarkastellaan dokumentteja, joissa kirjaisin on etukäteen tiedossa, voidaan yksinkertaisesti verrata jokaista merkkiä etukäteen tiedossa oleviin saman kirjaisimen merkkeihin. Tämä toimii siten, että verrataan tarkasteltavan merkin pikselien sijainteja jo tiedossa olevien merkkien pikseleiden sijainteihin. Kun saadaan osuma yhteensopivuudesta, tiedetään merkin olevan sama. Tämä vaihe ei kuitenkaan ole aina oikea tapa edetä. Esimerkiksi tilanteessa, jossa ei etukäteen tiedetä kirjaisinta, jota dokumentissa käytetään, saattaa tunnistusvaiheessa tulla ongelmia, sillä kirjaimet saattavat poiketa huomattavasti toisistaan eri kirjaisimissa.

2.1.4 Ominaisuuksien tunnistaminen

Tällaiseen tilanteeseen eräs kehitetty ratkaisu on ominaisuuksien tunnistaminen. Kun tunnistetaan merkin ominaisuuksia koko merkin sijaan ei merkin kirjaisimella ole välttämättä merkitystä. Esimkeriksi ison a-kirjaimen ominaisuuksina on käytännössä poikkeuksetta kaksi pystysuuntaista viivaa, jotka alkavat omista alakulmistaan ja kohtaavat keskellä sekä horisontaalinen viiva noin keskellä merkkiä joka yhdistää pystysuuntaiset viivat. Nyt kun etsimme tekstistä merkkejä, jotka täyttävät nämä ominaisuudet voimme suurella todennäköisyydellä löytää isot a-kirjaimet.

2.1.5 Classification

TODO

2.2 Sanantunnistus

TODO

2.2.1 Sanantunnistus 1

TODO

2.2.2 Sanantunnistus 2

TODO

2.3 Merkintunnistuksen historiaa

Varsinainen tekstintunnistustamisen tutkimus sellaisenaan kun se tänä päivänä tunnetaan alkoi 1950-luvulla tarpeesta tunnistaa tekstiä pankkisekeissä. Alustavassa sekkien merkintunnistuksessa käytettiin apuna rautaoksidia sisältävää mustetta, jolloin erityisen lukulaitteen lukupää kykeni tunnistamaan merkit niiden magneettisuuden perusteella. Tätä kutsittiin MICR-teknologiaksi (Magnetic Ink Character Recognition). MICR-teknologiassa käytettiin tyypillisesti kirjaisimia E-13B sekä CMC-7. Vakiokirjaisimien käyttäminen oli etenkin varhaisvaiheen merkintunnistuksessa äärimmäisen tärkeää, sillä kirjaisimen pitäminen standardina paransi tarkkuutta ja sitä kautta luotettavuutta sekä MICR- että myöhemmin myös OCR-teknologioissa.

Varsinainen OCR-teknologia yleistyi vasta 1960-luvulla jota varten kehitettiin omat erityiset kirjaisimet, OCR-A sekä OCR-B.

3 Älykäs merkin- ja sanantunnistus

TODO

3.1 Älykäs merkintunnistus

TODO

3.2 Älykäs sanantunnistus

TODO

4 Koneoppimisen sovelluksia merkintunnistuksessa

TODO

4.1 Sovellus 1

TODO

4.2 Sovellus 2

TODO

4.3 Sovellus 3

TODO